

Sygn. akt II Ca 143/13

POSTANOWIENIE

Dnia 30 grudnia 2013 roku

Sąd Okręgowy w Bydgoszczy II Wydział Cywilny Odwoławczy

w składzie następującym :

Przewodniczący : SSO Irena Dobosiewicz

po rozpoznaniu w dniu 30 grudnia 2013 roku w Bydgoszczy

na posiedzeniu niejawnym

sprawy z powództwa : (...) Towarzystwa (...)w B.

przeciwko : M. J. i A. J.

o: zapłatę

- na skutek skargi M. J. o wznowienie postępowania zakończonemu prawomocnym wyrokiem Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 19 kwietnia 2011 roku i IC-upr 480/10 Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 02 grudnia 2010 roku.

p o s t a n a w i a :

uchylić wyrok Sądu Okręgowego w Bydgoszczy z dnia 19 kwietnia 2011 r. i poprzedzający go wyrok Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 02 grudnia 2010 r. , znieść postępowanie od początku i sprawę przekazać Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy do ponownego rozpoznania, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania skargowego.

Na oryginale właściwy podpis

sygn.akt. II Ca 143/13

UZASADNIENIE

M. J. wniosła skargę o wznowienie postępowania w sprawie II Ca 146/11, w której to sprawie Sąd Okręgowy w Bydgoszczy wyrokiem z dnia 19 kwietnia 2011r. oddalił apelację A. J. od wyroku Sądu Rejonowego w Bydgoszczy z dnia 2 grudnia 2010r. sygn.akt I cupr 480/10 i nie obciążył go kosztami postępowania apelacyjnego.

M. J. podniosła, że skargę opiera na podstawie wskazanej w art. 401 pkt 2 kpc, albowiem w sprawie I Cupr 480/10 i II ca 146/11 była pozbawiona możliwości obrony swoich praw. W sprawach tych reprezentował ją, jako opiekun prawny, A. J. i jemu to była doręczana wszelka korespondencja. Tymczasem wobec faktu, że postanowienie Sądu Okręgowego w Bydgoszczy w sprawie I Ns 131/08 z dnia 28 października 2008r. w przedmiocie ubezwłasnowolnienia skarżącej M. J. okazało się nieistniejącym, tym samym zachodzą podstawy do wznowienia postępowania.

W odpowiedzi na skargę powód – (...) Towarzystwo (...)w odpowiedzi na skargę domagała się oddalenia skargi i zasądzenia na swoją rzecz kosztów postępowania.

Powód podniósł, że na żadnym etapie postępowania zarówno w I, jak i II instancji pozwana jako częściowo ubezwłasnowolniona nie występowała sama, a tylko przez ustanowionego dla niej kuratora. Ustanowiony dla pozwanej kurator A. J. w postępowaniu sądowym był przez powoda traktowany i rozumiany jako jej przedstawiciel ustawowy, o którym stanowi przepis art. 66 kpc. Pozwana w chwili wytoczenia powództwa w sprawie I C-upr 480/10

(wcześniej XII Nc 11012/09), jako osoba częściowo ubezwłasnowolniona miała ograniczoną zdolność procesową i wobec faktu, że sprawa nie dotyczyła stosunków prawnych, w których pozwana częściowo ubezwłasnowolniona mogłaby działać samodzielnie – działała ona przez przedstawiciela ustawowego, którym był ustanowiony dla niej kurator. Dla kuratora osoby częściowo ubezwłasnowolnionej nie jest potrzebne odrębne umocowanie przez osobę reprezentowaną, bowiem źródłem umocowania dla kuratora osoby częściowo ubezwłasnowolnionej są przepisy ustawy.

Sąd Okręgowy zważył, co następuje:

Nie budzi wątpliwości, że skarga została wniesiona z zachowaniem terminu, o którym mowa w art. 407 kpc oraz, że spełnia wymogi formalne, o których mowa w art. 409 kpc.

Rzeczywiście, analiza akt sprawy I Ns 131/08 Sądu Okręgowego w Bydgoszczy potwierdza zasadność zarzutu pozwanej, że przed postanowieniem tegoż Sądu z dnia 28 października 2008r., dotyczącym częściowego ubezwłasnowolnienia M. J., widnieją tylko dwa podpisy /na karcie 280 sprawy/.

Tym samym takie postanowienie nie może być uznane za wydane czy, inaczej mówiąc, za istniejące w znaczeniu prawnoprosesowym /tak Sąd Najwyższy w postanowieniu z 4 kwietnia 2003r., sygn. akt III CZP 10/03, Lex 58 3956 czy z 13 marca 2002r. III CZP 12/02, OSNC 2003, nr 2, poz. 17/.

Wobec tego nie było żadnych podstaw prawnych do tego, aby M. J. w postępowaniu w sprawie I Cupr 480/10 i następnie II Ca 146/11 reprezentował kurator, skoro powódka nie została ubezwłasnowolniona.

Mamy zatem do czynienia z nieważnością postępowania jako przyczyną jego wznowienia, o czym stanowi przepis art. 401 pkt 2 kpc. Reprezentowanie osoby, która nie jest ubezwłasnowolniona, przez kuratora skutkuje pozbawieniem takiej osoby prawa do obrony w rozumieniu art. 379 pkt 5 kpc, co niewątpliwie pociąga za sobą nieważność postępowania, to z kolei uzasadnia uznanie skargi za zasadną, wobec wystąpienia przyczyny nieważności, o której mowa w przywołanym już art. 401 pkt 2 kpc.

Podkreślić należy, że już w pozwie w sprawie I Cupr 480/10 wskazała, jako stroną pozwaną A. J. i M. J. reprezentowaną przez ustanowionego dla niej kuratora A. J., a nakaz zapłaty i kolejne pisma procesowe, kierowane dla pozwanych, były doręczane – dla pozwanej do rąk kuratora A. J.. Także apelację wniósł w sprawie I Cupr 480/10 /rozpoznaną w sprawie II Ca 146/11/ A. J. w imieniu własnym i jako kurator M. J.. Analiza powyższych akt nie pozostawia żadnych wątpliwości.

Wobec powyższego wyrok w sprawie II Ca 146/11 z dnia 19 kwietnia 2011r. i poprzedzający go z dnia 2 grudnia 2010r. sygn.akt. I C-upr 480/10 podlegał uchyleniu, postępowanie zaś należało znieść od początku i przekazać sprawę do ponownego rozpoznania Sądowi Rejonowemu w Bydgoszczy, pozostawiając temu Sądowi rozstrzygnięcie o kosztach postępowania skargowego, a to wobec treści art. 412§2 kpc.

Na oryginale właściwy podpis

Za zgodność z oryginałem